

REPUBLIKA SRBIJA
NARODNA SKUPŠTINA
Odbor za rad, socijalna pitanja,
društvenu uključenost i smanjenje siromaštva
17 Broj: 06-2/219-16
13. oktobar 2016. godine
B e o g r a d

ZAPISNIK
TREĆE SEDNICE ODBORA ZA RAD, SOCIJALNA PITANJA,
DRUŠTVENU UKLJUČENOST I SMANJENJE SIROMAŠTVA,
ODRŽANE 12. OKTOBRA 2016. GODINE

Sednica je počela u 13, 10 časova.

Sednicom je predsedavala Vesna Rakonjac, predsednica Odbora.

Sednici su prisustvovali članovi Odbora: Milanka Jevtović Vukojičić, Aleksandra Maletić, Branimir Rančić, Vlado Babić, Bojan Torbica, Dragan Savkić, Josip Broz, Vesna Nikolić Vukajlović, Ljupka Mihajlovska, Milena Ćorilić, Boško Obradović, Gorica Gajić, kao i zamenica člana: Nataša Vučković (Tomislav Žigmanov).

Sednici nisu prisustvovali članovi Odbora: Gordana Predić, Marija Jevđić i Enis Imamović, kao ni njihovi zamenici.

Pored članova Odbora, sednici je prisustvovala i narodna poslanica Marija Janjušević (zamenik člana).

Sednici su prisustvovali i: Nenad Ivanišević, državni sekretar u Ministarstvu za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja, Vesna Knjeginjić, pomoćnica ministra u Ministarstvu zdravlja, Milenka Milošević iz Kancelarije za azil Ministarstva unutrašnjih poslova i Stana Ašanin, šef Odseka za poslove readmisije u Ministarstvu unutrašnjih poslova, Svetlana Velimirović, zamenica komesara u Komesarijatu za izbeglice i migracije, Hans Fridrih Šoder, šef Predstavništva UNHCR u Srbiji i Davor Rako iz iste kancelarije, Severine Leonardi, zamenica šefa UNICEF u Srbiji, Ljubomir Miladinović, rukovodilac Službe za međunarodnu saradnju u Crvenom krstu Srbije, Nikola Kovačević iz Beogradskog centra za ljudska prava, Ivana Vukašević iz Humanitarnog centra za integraciju i toleranciju, Jelena Hrnjak iz NVO Atina (MODS), Ivana Stevanović i Milena Golić Ružić iz Centra za prava deteta.

Na predlog predsednice Odbora, usvojen je sledeći

D n e v n i r e d:

1. Razmatranje aktuelnog stanja u zbrinjavanju tražilaca azila – migranata,
2. Obrazovanje Radne grupe za osnaživanje osoba sa invaliditetom u politici,
3. Razmatranje predstavki i predloga građana i

4. Razno.

Pre prelaska na razmatranje utvrđenog dnevnog reda, usvojen je zapisnik druge sednice Odbora, održane 15. jula 2016. godine, uz primedbu Boška Obradovića da se u delu njegovog izlaganja u kom je pohvalio reakciju države na migrantsku krizu, dodaju reči „sa humanitarnog aspekta“.

Prva tačka dnevnog reda – **Razmatranje aktuelnog stanja u zbrinjavanju tražilaca azila – migranata**

Nenad Ivanišević, državni sekretar u Ministarstvu za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja, rekao je da trenutno u Srbiji ima 6380 migranata, koji su uglavnom poreklom iz Avganistana i Pakistana, a sve je manji broj onih koji dolaze iz Sirije. Većina njih se nalazi u prihvatnim centrima, a to je slučaj i sa migrantima koji su donedavno boravili u pograničnom pojasu sa Mađarskom. U prihvatnim centrima u Subotici, Šidu, Principovcu i Adaševcima, migranti čekaju red za predaju zahteva za azil u Mađarskoj. Radna grupa na čelu sa ministrom za rad, usvojila je plan potreba Srbije u migrantskoj krizi za narednih šest meseci, Vlada ga je takođe usvojila i on je dostavljen na upoznavanje svim donatorima sa kojima se saraduje. Pregovori koji su u toku sa Delegacijom EU napreduju i očekuje se da početkom naredne godine Srbija dobije direktnu budžetsku pomoć iz finansijskog fonda koji je EU osnovala za potrebe migrantske krize, u iznosu od oko 5,5 miliona evra.

Vesna Knjeginjić, pomoćnica ministra zdravlja, rekla je da u okviru aktivnog učešća predstavnika Ministarstva zdravlja u rešavanju migracionih tokova, njihov osnovni zadatak predstavlja pružanje zdravstvenih usluga migrantima, u optimalnom vremenu i na adekvatan način. U saradnji sa nevladinim organizacijama, pojačali su prisustvo medicinskih timova u teritorijalno nadležnim ustanovama zdravstvene zaštite. Osim toga, zdravstveni (higijensko-epidemiološki) nadzor je redovan, a trenutno je, osim sporadičnih slučajeva, epidemiološka situacija stabilna. Imajući u vidu produženo zadržavanje migranata i u tranzitno-prihvatnim centrima i u centrima za azil, neophodno je posebno obratiti pažnju na hronične nezarazne bolesti koje oni sa sobom donose, što će zahtevati dodatne kapacitete.

Milenka Milošević iz Kancelarije za azil, naglasila je da su u okviru trenutne situacije, u većem broju slučajeva u pitanju migranti, a ne tražioci azila. Imajući to u vidu, ova lica koja su u većini i koja su se izjasnila da ne žele azil u Srbiji, jesu migranti koji se nalaze na listi čekanja za odlazak kroz Mađarsku u zapadnu Evropu, dok su lica kojima je izdata potvrda o izraženoj nameri da traže azil, smeštena u centre za azil i prihvatne centre (usled nedostatka kapaciteta centara za azil).

Kad je u pitanju Nacrt zakona o azilu, rekla je da je on dostavljen nadležnim državnim organima na konačan stav i mišljenje. Takođe, u junu ove godine je dostavljen Evropskoj kancelariji za azil, čiji su eksperti dali određena mišljenja, na osnovu kojih su izrađene izmene Nacrta i nakon čega je tekst prosleđen Evropskoj komisiji. Još uvek nije dobijeno mišljenje u pisanoj formi, ali se usmeno došlo do saznanja da je njihovo mišljenje o Nacrtu zakona pozitivno. Predlog zakona bi trebalo da

se nađe u skupštinskoj proceduri, čim budu prikupljena mišljenja i implementirane primedbe nadležnih državnih organa.

Svetlana Velimirović, zamenica komesara u Komesarijatu za izbeglice i migracije, rekla je da je u redovne centre za azil i objekte koji su privremeno otvoreni u ove svrhe, trenutno smešteno 5222 osobe, od čega u redovne centre njih 1910. Struktura je promenjena, oko polovinu čine lica poreklom iz Avganistana, oko 14% lica iz Sirije i Iraka, 11% iz Pakistana i 3-4% iz Irana, dok su ostale zemlje porekla značajno manje zastupljene. Slobodnih kapaciteta ima još malo, pa je planirano otvaranje dodatnog centra u Bujanovcu. Međutim, zabrinjavajuće je to što je u poslednjih desetak dana приметно povećan trend pristizanja migranata, u odnosu na septembar, pa će ukoliko priliv migranata bude nastavljen ovim tempom, kapaciteti vrlo brzo biti popunjeni.

Hans Fridrih Šoder, šef Predsedništva UNHCR u Srbiji, rekao je da je 3. oktobra u Ženevi, u svom obraćanju pred Izvršnim komitetom UNHCR, ministar za rad skrenuo pažnju na situaciju povećanog priliva migranata i zatražio veću podršku Vladi Srbije za pomoć izbeglicama, pogotovo imajući u vidu skori dolazak zime. Izneti podaci o ukupnom broju i poreklu izbeglica u Srbiji trenutno, slažu se sa evidencijom UNHCR, a najveći broj izbeglica i dalje čine žene i deca, oko 55% od ukupnog broja.

Skrenuo je pažnju na to da je u terminološkom smislu, pravilno ove ljude nazivati „izbeglicama i migrantima“, s obzirom na to da oni nisu svi migranti, ili ekonomski migranti, već da više od polovine ima, ili će po okončanju svih procedura u zemljama EU, dobiti status izbeglica. S obzirom na ovakav mešoviti tok u migracijama, UNHCR savetuje da se napravi razlika između izbeglica i migranata, pri čemu bi sa migrantima trebalo postupati u skladu sa važećim Zakonom o strancima i vraćati ih u zemlje porekla, jer ne zaslužuju međunarodnu zaštitu. Trenutno većina ovih lica u Srbiji nije registrovana, tj. nemaju regulisan pravni status, tako da postoji potreba da svi budu registrovani, kao što je to bio slučaj prošle godine, kako bi dobili status koji odgovara njihovim potrebama za međunarodnu zaštitu. Na ovaj način bi bilo rešeno i pitanje nacionalne bezbednosti, jer bi nadležni organi imali jasan pregled situacije. U međuvremenu, UNHCR nastavlja da pruža podršku u smislu povećanja smeštajnih kapaciteta i unapređenja smeštajnih objekata, a nude i pomoć Vladi u izradi interventnog plana u slučaju da dođe do povećanja broja ljudi na teritoriji Srbije. U ovoj godini je do sad pomoć Vladi, od strane ove organizacije, iznosila oko 900 miliona dinara, a do kraja godine će se pomoć uvećati u skladu sa potrebama.

Severine Leonardi, zamenica šefa UNICEF u Srbiji, rekla je da bi volela da se pomenutim brojakama da ljudski lik i podsetila da od ukupnog broja migranata, oko 40% čine deca koja imaju svoje ime i nečiji su sinovi i ćerke, što bi trebalo svi da imamo u vidu. Potrebe dece se odnose najpre na zdravstvo, obrazovanje i zaštitu. U saradnji UNICEF i Komesarijata, za ovu decu se obezbeđuju paketi odeće, obuće i drugih neprehrambenih proizvoda, a Ministarstvo za rad radi na tome da obezbedi veći broj socijalnih radnika na terenu, kako bi deca bez roditeljske pratnje, ili ona koja su odvojena od svojih porodica, dobila dodatnu zaštitu i podršku. Imajući u vidu dolazak zime, za decu je neophodno obezbediti smeštaj u pristojnim uslovima. Takođe, potrebno je pojačati zaštitu, dokumentovati kretanje dece i obratiti više pažnje na problem

krijumčarenja i trgovine ljudima. Važnu stavku predstavlja i njihovo obrazovanje, iako ne postoji jednostavan način da se ovo pitanje reši, ali se na tome radi zajedno sa Komesarijatom i Ministarstvom prosvete.

Ljubomir Miladinović, rukovodilac Službe za međunarodnu saradnju u Crvenom krstu Srbije, podsetio je da je od početka izbegličko-migrantske situacije u kojoj se nalazimo, prošlo 17 meseci. U tom periodu je veliki broj ljudi prošao kroz našu zemlju, a jedan broj njih se i zadržao. Crveni krst Srbije je u proteklom periodu podelio preko milion i 260 hiljada sledovanja različitih oblika i sadržaja humanitarne pomoći. S obzirom na to da se situacija promenila utoliko što su ranije ljudi samo prolazili kroz našu zemlju, a od zvaničnog zatvaranja zapadno-balkanske rute se zadržavaju u dužim vremenskim intervalima, ovo utiče na redefinisane njihovih humanitarnih potreba. Značajno je to što Crveni krst, pored distribucije artikala, određene aktivnosti usmerava na službu traženja i spajanja porodica, pa je u proteklom periodu spojeno njih preko 300 u Republici Srbiji, a bilo je i 69 prekograničnih spajanja porodica. Takođe, sprovodi se i podizanje svesti ljudi o značaju prevencije trgovine ljudima. Međutim, Crveni krst tokom ovog perioda nije prestao da vodi računa o domicilnom stanovništvu, pa se sve vreme paralelno odvijaju i aktivnosti usmerene ka njima, jer tako doprinose stabilnosti i povećanju razumevanja ove složene situacije.

Ivana Vukašević iz Humanitarnog centra za integraciju i toleranciju, osvrnula se na pravni položaj preko šest hiljada lica koja se trenutno nalaze na našoj teritoriji. Na terenu se susreću sa licima kojima su potvrde od 72 sata istekle, preko lica koja nemaju nikakve potvrde, do manjeg broja onih koji su prekršajno procesuirani usled nezakonitog boravka. Većina ovih lica ne zna šta potvrde znače, ali u praksi često, čak i kad su istekle, one služe za identifikovanje i u svrhe npr. zdravstvene dokumentacije, kad su u pitanju lica koja sa sobom nemaju nikakve lične isprave. Neophodno je više obratiti pažnju, tj. pojačati psiho-socijalnu podršku, s obzirom na sve traume kroz koje ovi ljudi na svom putu prolaze.

Jelena Hrnjak iz NVO Atina (MODS), iz ugla organizacije koju predstavlja, iznela je problem koji se u poslednje vreme sve češće javlja, a odnosi se na nasilje nad ženama i decom izbeglicama koji se trenutno nalaze na našoj teritoriji. Različiti su načini na koje se ove osobe iskorišćavaju na putu iz zemalja iz kojih dolaze, a identifikacija žrtava trgovine ljudima bi trebalo da se odvija bez obzira na to gde se konkretna osoba nalazi. Takođe, zabeležena su različita svedočenja ljudi o zlostavljanjima u azilnim i prihvatnim centrima u Srbiji, međutim problem predstavlja to što sistem zaštite koji ovde postoji, ne može da ih zaštiti na adekvatan način. Ova organizacija u okviru svog programa trenutno ima četiri sigurne kuće, koje pružaju podršku za 44 osobe koje su trpele nasilje. Svaki centar za azil prijavljuje slučajeve nasilja koji se dešavaju ili unutar, ili van centara, međutim u trenutnim skloništim nema mesta za izbeglice žene žrtve nasilja. Potrebna je podrška i predstavnicima policije, kako bi u situacijama kada je žrtvama neophodna zaštita, reagovali na adekvatan način.

Ivana Stevanović iz Centra za prava deteta, rekla je da će pitanje izbegličke i migrantske krize trajati, ali da ono što je u narednom periodu neophodno

jeste da država jasno definiše politiku pema deci. Nažalost, nakon izbora još uvek nije konstituisan Savet za prava deteta Vlade RS, koji bi trebalo da se bavi ovim pitanjima, ali jedinstvena politika u ovoj oblasti mora da postoji.

Rekla je da deca migranti moraju imati regulisan status, kako bi mogla da im bude pružena potpuna zaštita, i to za sve vreme boravka ovde.

Kad je pravo na obrazovanje u pitanju, rekla je da je uključivanje u redovne školske programe dece koja govore različite jezike gotovo nemoguće. Međutim, pravo na obrazovanje ne podrazumeva samo uključivanje u redovne školske programe, već i neki drugi vid obrazovanja koji bi se odvijao na mestu na kom borave i na jeziku koji govore, pa bi bilo dobro u ovom trenutku resurse usmeriti i na to.

U diskusiji su učestvovali: Vesna Rakonjac, Milenka Milošević, Hans Fridrih Šoder, Nikola Kovačević, Milanka Jevtović Vukojičić, Nenad Ivanišević, Svetlana Velimirović, Vesna Nikolić Vukajlović i Marija Janjušević.

Predsednica je postavila pitanje na koji način je moguće prevazići situaciju u kojoj migranti imaju pravo na boravak od samo 72 sata, do toga da se u realnosti dosta duže zadržavaju, tj. kako bi ovo moglo zakonski da se reši, tako da steknu pravo na privremeni boravak.

Milenka Milošević je u odgovoru navela da UNHCR stalno insistira na vršenju registracije lica, međutim ona više nije moguća na način na koji je to ranije rađeno, s obzirom na to da je zapadno-balkanska ruta u međuvremenu zatvorena. Umesto toga, postoji potvrda koja ovim licima služi kao „pokriće“ za boravak od 72 sata u Srbiji. Ukoliko bi lice izrazilo nameru da traži azil, ušlo bi se u dalji postupak i ono bi tek tad bilo registrovano, ali najveći broj lica kojima se izda pomenuta potvrda o boravku od 72 sata, ne želi da izrazi nameru za traženje azila, pa stoga ne može ni biti registrovano. Zaključak je da bi registracija lica koja ne žele da izraze nameru za traženje azila, podrazumevala nezakonito korišćenje azilne procedure. Ovo pitanje će biti rešeno (ukoliko izmena Zakona o strancima bude usvojena), uvođenjem nove kategorije – tolerisanog boravka.

Hans Fridrih Šoder se složio da bi uvođenje ove nove kategorije u zakon bilo dobro, ali je podsetio da je cele prethodne godine registracija vršena, bez obzira na zakonsku proceduru i na to da li su lica izrazila nameru da traže azil, pa bi bilo logično da je to i sad moguće, između ostalog i zbog toga što bi registracija bila od značaja za Srbiju, jer bi postojao bolji pregled situacije.

Milenka Milošević je podsetila da su u vreme vršenja registracije, sva lica podnosila zahteve za azil – radila su se saslušanja, donosila rešenja, ili su postupci obustavljeni, ali se svakako ulazilo u postupak za azil sa svim tim licima, a postojala je i tranzitna potvrda, koja više ne postoji. Stoga trenutno najbolje rešenje predstavlja uvođenje pomenute kategorije tolerisanog boravka.

Nikola Kovačević je ovim povodom izneo svoje mišljenje da Zakon o policiji dozvoljava identifikaciju svih ljudi koji ulaze na teritoriju Republike Srbije, posebno onih koji sa sobom nemaju putne isprave, a u tom slučaju jedino verodostojno identifikovanje predstavlja uzimanje otisaka ovih lica i njihovo fotografisanje. Kada je u pitanju Zakon o strancima, ukoliko bi se važeći zakon dosledno primenjivao, Srbija bi bila dužna, po Sporazumu o readmisiji, ove ljude da proteruje u Bugarsku i Makedoniju,

što bi u praksi izazivalo različite probleme. Nacrt zakona o strancima je za razliku od postojećeg, potpuno usklađen sa direktivama EU i konačno će uvesti nešto što do sad u Srbiji nije postojalo, a podrazumeva kvalitetnu proceduru koja daje procesne garancije od eventualnog zlostavljanja, kojima bi lica mogla biti izložena u slučaju povratka u Makedoniju, Grčku itd. Za sada nemamo pravni okvir koji adekvatno može da odgovori na potrebe migrantske krize.

Povodom pitanja koje je Severine Leonardi pokrenula u vezi sa neophodnošću bolje zaštite dece bez roditeljske pratnje, Milanka Jevtović Vukojičić je rekla da su sve institucije u lancu, od početka krize, na adekvatan način vodile brigu o migrantima na našoj teritoriji. Složila se da ljudi, a posebno deca nisu brojke, ali se za potrebe adekvatnog planiranja i blagovremenog izlaženja u susret njihovim potrebama, moramo baviti i statistikom. Ministarstvo za rad je uložilo velike napore u neophodnu zaštitu i zbrinjavanje dece, a posebno dece bez roditeljske pratnje, pa za svako ovakvo dete, centri za socijalni rad postavljaju privremenog staratelja i preduzima se kompletna porodično-pravna zaštita. Ovo podrazumeva da su zaposleni i novi socijalni radnici, ali i ostali stručnjaci, kao npr. prevodioci i dr. Rađeno je i na adekvatnom zbrinjavanju porodica sa decom, tako da je jedan broj njih u Beogradu imao kutke za majke sa decom.

Nenad Ivanišević je u vezi sa tim napomenuo da je za sve vidove pružanja pomoći migrantima, kao što su troškovi smeštaja i ostale bazične humanitarne potrebe, državi neophodna budžetska podrška. Kad je u pitanju obrazovanje, situacija je krajnje specifična, jer bi za ovu decu koja ne znaju ni reč srpskog jezika, uključivanje u redovan obrazovni proces bilo vrlo komplikovano. Međutim, bilo bi dobro naći nekakav model obrazovanja u prihvatnim centrima, koji bi se odvijao kao prelazno rešenje, dok ne nastave svoj put dalje u Evropu.

Državni sekretar je takođe skrenuo pažnju na to da bi Srbija trebalo da ima ravnopravan pristup novčanim sredstvima koja EU izdvaja za migrantsku krizu, a koja se odnose na budžetsku podršku, jer iako nije članica EU, susreće se sa potpuno istim problemima i isti broj ljudi prolazi kroz ovu zemlju, kao i kad su u pitanju ostale zemlje na migrantskoj ruti.

Svetlana Velimirović se složila da je pravni položaj migranata važan, a imajući u vidu to da je Srbija potpisnica mnogih konvencija, prema njima postoji obaveza bez obzira na njihov pravni status. Stoga se u Komesarijatu trude da u okviru svojih mogućnosti što uspešnije identifikuju osobe s invaliditetom i upute ih na nadležne službe. Isti je slučaj i sa maloletnicima bez pratnje, momentalno se obaveštava nadležni centar za socijalni rad. Komesarijat se takođe obraća i različitim organizacijama koje se bave zaštitom žrtava trgovine ljudima (Atina spada među organizacije koje se ovim pitanjem već godinama uspešno bave).

Kad je u pitanju obrazovanje, rekla je da Komesarijat u saradnji sa UNICEF i Ministarstvom prosvete pokušava da nađe model po kom bi ova deca mogla da dobiju neki vid obrazovanja, kao što su učenje jezika, kulture itd.

Vesna Nikolić Vukajlović je podsetila da je naša država u lošoj situaciji u socijalno-ekonomskom smislu, pa je izrazila negodovanje povodom toga što je Vlada u

takvoj situaciji pristala da prima migrante u ovako velikom broju, jer smatra da to može da ugrozi domaće stanovništvo, koje ionako teško živi.

Predsednica je povodom prethodnog izlaganja istakla da je situacija sa migrantima od početka krize sve vreme pod kontrolom, jer su u nju upućeni svi – i državni organi, i nevladin sektor, i međunarodne organizacije. Takođe, kao što je i predstavnik Crvenog krsta rekao, ova organizacija istovremeno vodi računa o domaćem stanovništvu i o zadovoljavanju njihovih potreba. Osim toga, finansiranje svih potreba migranata na teritoriji naše države, od početka se obavlja iz fondova međunarodne zajednice, pa u tom smislu nema razloga za zabrinutost.

Državni sekretar je potvrdio da Ministarstvo za rad, od početka krize, nije umanjilo ni jedno novčano socijalno davanje, niti isplate kasne, a Ministarstvo sve svoje funkcije obavlja besprekorno, bez obzira na migrantsku krizu.

Marija Janjušević je istakla da u migrantskoj krizi najpre treba misliti o bezbednosti naših građana, bez uskraćivanja pomoći bilo kome, ali s akcentom na potrebe domaćeg stanovništva. Stoga partija Dveri predlaže uvođenje mera koje su uvedene u susednoj Mađarskoj. U vezi sa tim, postavila je pitanje kako je moguće da Mađarska vraća migrante u Srbiju, a Srbija ne radi isto to, vraćajući migrante u Makedoniju i Bugarsku, kao i da li postoji evidencija o tome koliko je bilo incidenata i skretanja pijedinih grupa migranata sa rute.

Kad je u pitanju bezbednost, državni sekretar je odgovorio da Ministarstvo unutrašnjih poslova u poslednje dve godine ima raspoređene snage i snage Žandarmerije duž cele rute, posebno na ulaznim tačkama, tako da su sve neophodne mere na vreme preduzete.

Kad je u pitanju politika Mađarske, podsetio je da Srbija s ovom susednom zemljom kroz istoriju ima odnose na visokom nivou, koji ni migrantska kriza nije pokvarila. Međutim, kada migranti bivaju vraćeni iz Mađarske, oni i dalje ostaju na mađarskoj teritoriji, samo sa druge strane granice, ali na teritoriji koja još uvek nije srpska. Naime, između „žice“ koju je mađarska strana postavila i srpske teritorije, proteže se tri metra mađarske teritorije. Međutim, s aspekta socijalne politike, dobro je što je srpska politika u pogledu migrantske krize drugačija od mađarske.

Druga tačka dnevnog reda – Obrazovanje Radne grupe za osnaživanje osoba sa invaliditetom u politici

Predsednica je podsetila da su u prethodnom sazivu, u Narodnoj skupštini, Nacionalna organizacija osoba sa invaliditetom Srbije i Centar za orijentaciju društva potpisali projekat sa Američkom agencijom za međunarodni razvoj – USAID, s ciljem jačanja političkog učešća osoba sa invaliditetom u Srbiji i unapređenjem njihovog uticaja na zakonodavni okvir i izborni proces. Odbor je tom prilikom uključen u podršku projektu, pa je obrazovana Radna grupa za osnaživanje osoba sa invaliditetom u politici. Kako je neophodno da ista radna grupa bude obrazovana i u ovom sazivu, sa aktuelnim poslanicima kao njenim članovima, predsednica je u dopisu predsednicima poslaničkih grupa zatražila da predlože svog člana, međutim, još uvek nisu pristigli svi predlozi, pa će tim povodom naknadno biti obavljene konsultacije. Maja Gojković, predsednica Narodne skupštine, koja je u prethodnom sazivu bila predsednica Radne grupe, prenela je

svoja ovlašćenja na Vesnu Rakonjac, tako da će ona biti predsednica novoobrazovane radne grupe. Prethodni članovi, koji više nisu narodni poslanici, dobrodošli su da prisustvuju sastancima radne grupe, a poziv će im svakako biti upućen. Konačna odluka o obrazovanju Radne grupe, sa imenima svih članova, naći će se u prilogu ovog zapisnika.

Treća tačka dnevnog reda – Razmatranje predstavki i predloga građana

Predsednica je rekla da je Radna grupa za predstavke i predloge građana, na sastanku održanom 06. oktobra, razmotrila pristigle predstavke, a predlog za postupanje po predstavkama je dostavljen svim članovima Odbora elektronskom poštom.

Odbor je većinom glasova (10 za, jedan nije glasao) prihvatio predlog Radne grupe o postupanju po predstavkama.

Četvrta tačka dnevnog reda – Razno

Predsednica je zamolila članove Odbora da se na sednicama ponašaju kako dolikuje narodnim poslanicima, a u skladu sa odredbama Poslovnika.

Na predlog predsednice, jednoglasno (11 za) je doneta odluka o organizovanju javnog slušanja, na temu „Predstavljanje Priručnika za parlamentarce – Vodič kroz međunarodno izbegličko pravo“, koji su priredili UNHCR i Unija interparlamentaraca. Priručnik će predstaviti Hans Fridrih Šoder, šef Predstavništva UNHCR u Srbiji i Ane Brigitte Krum Hansen, viši službenik u ovoj organizaciji. Javno slušanje će biti održano druge nedelje novembra, a tačan datum će biti naknadno određen.

Predsednica je obavestila da će 25. oktobra u Palati Srbije, u organizaciji Saveta Evrope, a u saradnji sa Ministarstvom za rad, biti održan seminar na temu „Mogućnost pristupanja Srbije Dodatnom protokolu uz revidiranu Evropsku socijalnu povelju tzv. sistemu kolektivnih žalbi“ i rekla da do dva zainteresovana člana mogu da se prijave sekretaru Odbora do 20. oktobra.

Sednica je završena u 15, 30 časova.

SEKRETAR

Žužana Sič Levi

PRESEDNIK

dr Vesna Rakonjac